

ČTVRTÁ KAPITOLA:

„ON AŤ JE KAPITÁNEM, HVĚZDOU BUĎ TY.“

Setkání se konalo v prvotřídní restauraci Mastro's, podniku vyhlášeném svými steaky, jež se nachází v Beverly Hills nedaleko třídy Rodeo Drive. Pětadvacátého července, tři dny po onom hollywoodském večírku, který měl překonat vše, se tam na poznávací večeři sešli David a Victoria Beckhamovi s Landonem Donovanem a jeho ženou Biankou Kajlichovou. Na jižní straně stadiónu Home Depot Center na sebe na obřích transparentech se jmény a čísly hleděly z profilu Beckhama a Donovanova hlava. A nyní spolu dvě největší hvězdy Galaxy poprvé zasedly při jídle u jednoho stolu.

Téměř kdekoli jinde na světě by byl Donovan díky tomu, co všechno dokázal, ve své zemi všeobecně známou osobou, tváří z obálek jak sportovních časopisů, tak i (díky manželce Biance Kajlichové, jedné z hlavních postav seriálu *Rules of Engagement* stanice CBS) plátků o celebritách. Už coby dvacetiletý vstřelil Donovan na MS 2002 gól, jímž zpečetil nejdůležitější vítězství v dějinách americké mužské kopané, osmifinálovou výhru 2:0 nad úhlavním sokem z Mexika. Ve svých pětadvaceti měl už na kontě tři ligové primáty v MLS a rekordní trojici ocenění pro nejlepšího fotbalistu roku v národním týmu. Donovan však měl tu smůlu i štěstí, že se narodil ve Spojených státech amerických. A to znamenalo, že se před podnikem skupinka tří desítek fotografů nemačkala kvůli němu.

V předbeckhamovském období byl Donovan v Galaxy pojem, kapitán mužstva a hvězdný americký útočník, odhodlaný pozvednout v USA prestiž tohoto sportu. Beckhamovým přestupem se pro Donovana všechno změnilo - především postavení největší atrakce -, a měl-li experiment Beckham klapnout, bylo potřeba, aby byl Donovan spokojený. Beckham to věděl. Donovan jakbysmet. A stejně tak i Frank Yallop, trenér holubicí povahy, jenž vedl Galaxy druhým rokem a nic neponechával náhodě. Aby povzbudil vzájemnou interakci obou hráčů, dal Yallop Beckhamovi v šatně mužstva skříňku hned vedle Donovana. A zařídil dokonce i tuto večeři, na niž přišel i s manželkou Karen, jelikož doufal, že u stolu pro šest lidí se zmíněné dva páry nebudou cítit pod takovým tlakem.

Tento třiadvacetiletý Kanaďan, jenž hrával v Anglii za Ipswich a kariéru završil coby obránce klubu Tampa Bay Mutiny, vyhrál s Donovanem MLS v letech 2001 a 2003, kdy trénoval tým San Jose Earthquakes. Yallop si získal pověst kouče, který má k hráčům blízko a dbá na pohodu v šatně, zároveň však musel čelit pochybnostem, zda je natolik silná osobnost, aby se vyrovnal s mediálním zájmem doprovázejícím jakýkoli tým, za který hraje David Beckham. I on si velice dobře uvědomoval, že během čtyřletého působení v Reálu Madrid trénovala Beckhama hned šestice koučů, navíc v Yallopův prospěch nehrála ani skutečnost, že v sezóně 2006 se Galaxy pod jeho vedením neprobojovali v MLS do play-offa že ročník 2007 začali s bilancí 3-4-5. Yallop potřeboval vyhrávat. Potřeboval, aby se Donovan ztotožnil s experimentem Beckham. „Landon je důležitou složkou této rovnice,” prohlásil Alexi Lalas. „Proto se Frank snaží zažehnat jakékoli nešváry dřív, než vypuknou.”

Zatímco ostatní zkoumali jídelníček, měl Donovan mnohé na srdci, přičemž ne vše souviselo s fotbalem. Padnou si Bianca s Victorií do oka? Victoria byla jednou z hlavních představitelky tzv. WAGS - manželek a přítelkyň slavných anglických fotbalistů - a Donovan napadlo, že by mohla spolu s Biankou v Los Angeles založit jakousi jejich západní odnož. (Bianca už se mezitím v pořadu *Entertainment Tonight* mihla v reportáži o Beckhamových.) Večírek pořádaný Tomem Cruisem dopadl výtečně (Bianca „tancovala jak 0 život”, podotkl Donovan) a partnerky obou hráčů mohly nalézt společnou půdu třeba i díky tomu, že by si vyměňovaly historky ze života v L.A. a ze zábavní branže. Landon s Biankou však už dříve hovořili rovněž o obrovské slávě Beckhamových a fotbalista z manželčiny otázek vycítil, že v ní večeře vzbuzuje nervozitu. *Jak to asi proběhne? Mám s ní mluvit jako s normální manželkou fotbalisty?*

Donovan ovšem věděl, že Victoria není normální manželka fotbalisty a že David není normální fotbalista MLS. Donovan se neubráníl smíchu, když k jejich stolu pokradmu chodili čtyřicetiletí muži v oblecích a žádali Beckhama o podpis *{Pane Beckhame, jsem váš velký fanoušek...}*, přičemž nejlepšího amerického hráče si ani nevšimli. Stejně tak Donovanovi nemohlo uniknout, jak na ně civí hosté u ostatních stolů, když postřehli, že opodál sedí manželé Beckhamovi z masa a kostí. A tak zatímco si obě manželky povídaly spolu a Yallop, aby udržel tok konverzace, se vypytał Davida na dobu, kdy hrával v Evropě, Donovan se v duchu nedokázal zbavit neodbytně palčivé vzpomínky na dva rozhovory, které vedl minulý týden.

Dva dny po sobě se s Donovanem soukromě sešli nejprve Yallop a pak i Alexi Lalas a vysvětlovali mu, že „lidé nahoře” - měli na mysli Tima Leiwekeho - se domnívají, že by se kapitánem Galaxy měl stát Beckham. Oba muži

tuto nepříjemnou informaci samozřejmě podle očekávání patřičně přikrášlovali. „Zkrátka si přeji, aby David přišel a udělal na všechny dojem,“ vykládal Donovanovi Yallop. „Na to, kdo má kapitánskou pásku, já vlastně ani nehledím. Vůdčí osobnost a skvělý hráč jsi pro mě ty. Jenom by prostě bylo skvělé, kdybyste se s Davidem nějak dohodli a ty mu ji předal.“ Lalasova slova měla být dokonce pro Donovana výzvou. „On at je kapitánem, hvězdou buď ty.“

Yallop ani Lalas však už Donovanovi neřekli - a nejslavnější Američan v Galaxy to stále ještě nevěděl -, že žádost, aby se vzdal kapitánské pásky, nevězla od Leiwekeho, nýbrž od Beckhama. Toto téma přišlo poprvé na přetřes, když Yallop s Lalasem loni zjara navštívili Beckhama v Madridu. „A víš určitě, že chceš na sebe takovou zodpovědnost vzít?“ zeptal se tehdy Lalas. „Dělejte, jak uznáte za vhodné,“ odvětil Beckham, načež se shodli, že řešení této otázky prozatím odloží. Ovšem v měsících před Beckhamovým příchodem tlumočil Terry Byrne přání svého nejlepšího kamaráda Lalasovi a Leiwekemu výslovně hned několikrát. „Dostal jsem jasně na srozuměnou, že chce být David kapitánem - ne přímo od něj, ale od Terryho, případně ještě přes Tima,“ vysvětloval později Lalas. „Davidovi na tom prostě záleželo.“

V žádném profesionálním sportu (snad s výjimkou ledního hokeje) si hráči nepovažují za tak nesmírnou čest nosit na ruce kapitánskou pásku. Přestože Beckham nebyl nikdy kapitánem ani v Manchesteru United (tím byl Roy Keane), ani v Realu Madrid (tam tuto úlohu plnil Raúl), považoval za svůj největší úspěch na fotbalovém hřišti více než pětileté působení ve funkci kapitána anglické reprezentace. Proto musel zadržovat slzy, když v roce 2006 na tiskové konferenci oznamoval, že se kapitánské pásky v národním týmu vzdává, načež se prý dle vlastních slov pozvracel. „Navenek to může vypadat jako pubertální tlachy,“ přemítal Lalas, „ale překvapilo by vás, jak vážně se tohle v prostředí profesionálního sportu bere a jak na tom každému záleží.“

Donovanova první reakce na žádost šéfa byla ryze lidská. *To je teda na hovno*, pomyslel si v duchu. Nevadila mu ani tolik skutečnost, že by se stal kapitánem někdo jiný, natož pak hráč Beckhamova kalibru, velice citlivě však vnímal to, co považoval za projev neúcty. Roli kapitána navíc vykonával s chutí, v případě potřeby povzbuzoval i kritizoval mladší hráče, tlumočil názory mužstva realizačnímu týmu, zkrátka nesl zodpovědnost za cosi, co jej přesahovalo. A tak se rozhodl, že neodpoví hned. Yallop s Lalasem se nejspíš začali lehce potit („Jestli k tomu Landon nesvolí, nejspíš budu mít na krku bitku,“ prohlásil Yallop), jenže Donovan chtěl Beckhama nejdřív poznat, než se případně v jeho prospěch kapitánské pásky vzdá. S novým spoluhráčem se člověk nejlíp sblíží každodenním společným trénováním a hraním zápasů, jenže k tomu dosud nedošlo vinou Beckhamova zranění.

Toho večera se tak Donovanovi naskytla první opravdová příležitost. Zde v restauraci Mastro's hodlal nad tlustými steaky a kvalitním červeným vínem podrobit Beckhamův mozek důkladnému zkoumání. „Není to snadné," řekl Donovan, „protože o lidech vždy panuje nějaké povědomí, a tak se jim snažíte dostat pod slupku, proniknout za tu vnějšíkovou fasádu a zjistit, jací vlastně jsou."

Zároveň si však Donovan kladl otázku, jestli ho za ni David Beckham vůbec pustí.

Pokud by se Beckham s Donovanem postupem času spřátelili, mohli spolu sdílet celou řadu společných zážitků. Oba fotbalisté vyrůstali ve skrovných podmínkách obklopeni - a silně ovlivňováni - ženami. Beckhama vychovávali v londýnském East Endu otec Ted, topenář s dlouhou pracovní dobou, a maminka Sandra, kadeřnice, která v domácnosti obstarávala většinu tradičních povinností a zároveň hlídala nejen Davida, ale i jeho starší sestru Lynn a mladší Joanne. Davidův vysoký hlas a essexský přízvuk nebyl právě znakem zámožnějších vrstev, a přestože rodina přímo netřela bídu s nouzí, prostředků měla na živobytí tak akorát. Ted Beckham, někdejší amatérský fotbalista, Davida do tohoto sportu zasvětil a bezpočet hodin jej učil jeho jemným nuancím, přesto David svou osobností více tíhl k Sandře, snadno se rozplakal a dával najevo emoce, které by jeho přísný otec neprojevoval ani v soukromí domova, natož na veřejnosti. Fotbal byl Davidovou vášní, zároveň ale rád s ženskými členkami rodiny chodil nakupovat.

Donovan vyrůstal v kalifornském Ontariu podobně: rodiče se rozvedli, když jemu a Tristan, jeho sestře-dvojčeti, byly dva roky, a maminka Donna Kenneyová je vychovávala sama ze skrovného platu učitelky zvláštní školy. Rodinné poměry Landon popisoval souslovím „americká bída", tedy bída nikoli z celosvětového hlediska, rozhodně však na poměry USA. Celá léta byli živi z lančmítu, párků v rohlíku, kondenzovaného mléka, instantních nudlí, makarónů se sýrem a konzervované zeleniny a ovoce. „Vyjít si do restaurace s rychlým občerstvením pro nás byla velká událost," líčil Donovan. Rodina si nemohla dovolit kabelovou televizi ani větší množství hraček, proto matka Landona nabádala, ať se venku věnuje všemožným sportům: basketbalu, baseballu, americkému fotbalu, tenisu, kopané. Ještě v dospělosti Donovan sám sebe označil za nejvšestrannějšího amerického sportovního fanouška.

Jeho otec Tim, někdejší poloprofesionální hokejista, byl tak trochu hádanou. Landon a Tristan s Timem Donovanem pobývali velice rádi, kdykoli se jim k tomu naskytla příležitost, někdy ho však neviděli půl roku či rok a často

vůbec neposlal alimenty. „Když se to tátovi hodilo, tak byl tátou, a když zase ne, tak byl svobodný a dělal si, co se mu zachtělo," vysvětloval Donovan. „Pro dítě je to těžké, protože potřebuje rodiče po svém boku." Kvůli Timově nepřítomnosti Landon ještě více přilnul k sestře a matce (která se v jeho deseti letech znovu provdala a s celou rodinou se přestěhovala do kalifornského městečka Redlands) a byl jim zcela bezvýhradně oddaný. Připadalo mu, jako by se sestřičkou sdílel nějaký šestý smysl, impulz, který se v nich vždy ozval, když si jeden s druhým potřebovali promluvit. Mamince zůstal navždy vděčný za to, že mu dala svobodu zjistit, co má nejradši (fotbal), a že jej díky jejím výrazným finančním obětím mohl hrát. Pokud byl Landon maminčin mazánek - je známo, že si s sebou na Mistrovství světa hráčů do sedmnácti let roku 1999 vzal plyšového medvídku -, pak na to byl hrdý.

Jak Beckham, tak Donovan uznávali vliv, který na ně otcové měli. Beckham oceňoval tátovu lásku k fotbalu, byť ho mrzelo, že Ted Beckham svého jediného syna příliš nechválil. A Donovan otcí děkoval za to, že jej naučil nebrat při zranění léky proti bolesti a raději zatnout zuby a naslouchat i přes bolest projevům svého těla. V dospělosti se však oba hráči tatínkům odcizili. Beckham otcí vyčítal, že právě jeho vinou se rodiče roku 2002 rozvedli, a málem s ním nadobro přerušil veškeré styky, když Ted vydal knihu popisující trapné detaily z Davidova života a vzestupu ke slávě. Donovan si zase velmi dobře uvědomoval, že od dob, kdy bylo zřejmé, že mu kyne zářivá budoucnost profesionálního fotbalisty, trávil s ním Tim Donovan daleko víc času. Během olympiády v roce 2000 Tim syna ztrapnil tím, že na jisté internetové fórum napsal několik kritických příspěvků na adresu amerického trenéra Cliva Charlese. Jak roky ubíhaly, přemítal Landon čím dál tím hlouběji nad vlastním dětstvím, které prožil víceméně bez táty. V létě roku 2007 tomu byly bezmála dva roky, kdy s otcem naposledy promluvil. „Hodně jsem o všem přemýšlel, i na terapii docházel a člověk se s tím tak nějak vyrovná," prohlásil Donovan. „Nemůžu říct, že bych ho nenáviděl, ale zároveň to také není člověk, kterého bych ve svém životě chtěl."

V tradičně chlupatém světě profesionálních mužských týmových sportů nebyli Beckham s Donovanem hráči z Marsu, ale z Venuše. Sám Beckham o sobě prohlásil, že je „stydlivý", „hodně citlivý" a „daleko měkčí a laskavější" než otec, který byl „chlap každým coulem". Často hovořil o tom, jak je ve styku se svou „ženskou stránkou". A Donovan šel ještě dál, když řekl, že jeho prioritou coby fotbalisty není na rozdíl od tolika jiných hráčů touha chlubit se tím, čeho všeho v kariéře dosáhl, ale spíše si vydobýt důvěru a uznání. „Záleží mi na vztazích s ostatními, na tom, co si o mně myslí spoluhráči," vysvětloval. „Tuhle náuru mám po mámě," dodal. Díky této společné

citlivosti byli Beckham a Donovan bezpochyby komplexnější a vyrovnanější jako *lidé*, zároveň to však mohlo vytvářet napětí v kabině, pakliže by své emoce a postoje dávali najevo.

Jak Beckham, tak Donovan se rovněž zajímali o módu, nemluvě už o tom, že se nechávali fotit pro módní časopisy. Pokud šlo o zevnějšek, jen málokdo se samozřejmě mohl Beckhamovi rovnat. Šéfredaktorka společenského časopisu *Us Weekly* Janice Minová označila Beckhama za „jednoho z mála chlapů, kteří můžou s čistým svědomím prohlásit, že jsou hezčí než Brad Pitt“, kdežto Landona Donovana by při identifikaci svědků mezi ostatními zřejmě ani nepoznala. Donovan ale přesto fešák je: jeho obdivovatelky opomíjely pozvolna ustupující vlasy a místo toho oceňovaly pronikavý pohled v očích, vlídný úsměv a ostře řezané rysy tváře, jež dávaly vzpomenout na výrazné lícní kosti elitního cyklisty jako Lance Armstrong. Donovan v průběhu let pózoval pro celou řadu tiskovin, mimo jiné i pro časopisy určené mládeži či pro *New York Times Magazine*, kde na provokativní fotografii pije z fontánky v košili značky Tom Ford v ceně 480 dolarů. David Beckham tedy není jediný fotbalista, který dokáže oslovit jak heterosexuální, tak homosexuální komunitu.

Ačkoli tedy Beckham i Donovan nevyrostali v záplavě otcovské lásky, je pozoruhodné, kolik mužů v jejich životě postavu otce ztělesňovalo. Beckham takto líčil svůj kolísavý vztah s trenérem Manchesteru United sirem Alexem Fergusonem, podobně média často charakterizovala i Tonyho Stephense, agenta, který Davida dovedl k hvězdné slávě. Roku 2003 Beckham vyměnil Stephense za Fullera a ten o sobě v novinových článkách prohlašoval, že v počátcích vztahu mezi Davidem a Victorií, který podnítil tím, že je spolu seznámil, představoval (překvapivě) „postavu otce“. Donovanova zkušenost byla obdobná. K otcovským postavám jeho života patřili agent Richard Motzkin, jenž mu radil už od dob dospívání, a dva trenéři: Yallop, jenž si Donovanovu důvěru získal během cesty San Jose za dvěma tituly v MLS, a Bruce Arena, který Donovana šest let vedl v americké reprezentaci.

Zdaleka největší vliv na Beckhamův i Donovanův život však měly ženy, které s nimi toho večera seděly v restauraci Mastro's u stolu. Victoriina úloha v Davidově „přeměně v jiného člověka“, jak to vyjádřil Ferguson, byla dobře zdokumentována. A Bianca se pro změnu přičinila o to, aby Landon začal jiným způsobem pohlížet na svou fotbalovou kariéru. Od chvíle, kdy se potkali - 4. července 2002, jak by Donovan okamžitě vychrlil -, se Kajlichová snažila prorazit v Hollywoodu jako herečka, a teprve nyní pozvolna zakoušela skutečný úspěch díky roli v seriálu *Rules of Engagement* stanice CBS. „Musela si všechno tvrdě vybojovat, což je pro mě trvalou připomínkou, že bez toho to nejde,“ prohlásil Donovan, jenž proslul tím, že na svůj talent hřeší. „Za-

činám si opravdu vážit každého dne své kariéry. Může to znít kýčovitě, ale spousta lidí by za ni dala cokoli a kariéru má navíc člověk jenom jednu.”

Jestliže k sobě Beckham s Donovanem ještě neměli natolik blízko, aby spolu hovořili o dětství, otcích či vzestupech a pádech kariér svých manželek, mohli spolu alespoň debatovat o společné lásce k fotbalu. Oba hráči měli neuhasitelnou žízeň po sportu, rádi jej sledovali v televizi, rozebírali taktiku či poslouchali historiky o slavných mužstvech a hráčích. Beckham zaznamenal mnohem větší úspěchy na evropské klubové scéně, avšak na mistrovství světa se Donovan probojoval stejně daleko jako on - do čtvrtfinále. Když si americká reprezentace na světovém šampionátu roku 2002 zajistila výhrou nad Mexikem postup do čtvrtfinále proti Německu, objevil se dvacetiletý Donovan na obálce *Sports Illustrated*, a zastínil tak v tom týdnu vskutku vražednou konkurenci: vítěze NBA Los Angeles Lakers, triumf Tigera Woodse na U.S. Open i držitele Stanleyova poháru Detroit Red Wings.

Mistrovství světa 2002 změnilo život Donovanovi i Beckhamovi - ten se konečně zbavil démonů minulosti vítězným gólem proti Argentině -, avšak na světovém šampionátu o čtyři roky později dopadli oba hráči opět tvrdě na zem. Anglie, vedená kapitánem Beckhamem, jenž prožil průměrný turnaj, nehrála dobře a opět se k velkému zklamání dočkala vyřazení ve čtvrtfinále (prohrála na penalty s Portugalskem). Pokud šlo o Donovana, ten byl tváří mužstva, které přijíždělo s velkým očekáváním (a nadsazeným pátým místem ve světovém žebříčku), avšak ve dvou prohraných zápasech (s Českou republikou a Ghanou) dokázalo pouze čtyřikrát vystřelit na branku a uhrát jednu remízu (s Itálií). „Myslel jsem na kdeco, nesoustředil se na hru a bylo to znát,” popsal Donovan své nejkrušnější chvíle. „Pak má člověk chuť podívat se do zrcadla a sám sebe se zeptat: ‚Udělal jsem dost?‘ A na to jsem si musel odpovědět, že ani zdaleka.”

Kromě relativního množství slávy a jmění se Beckham a Donovan samozřejmě výrazně odlišovali i v dalších ohledech. Beckham byl o sedm let starší než jeho spoluhráč — nacházel se tedy ve zcela jiné životní fázi — as Victorií měli tři děti, kdežto Donovan s Kajlichovou zatím žádné. Rovněž bylo obtížné, aby se oba páry pravidelněji stýkaly, jelikož každý bydlel na opačné straně dopravou zahlceného Los Angeles — Beckhamovi v Beverly Hills, Donovan s Kajlichovou třicet kilometrů jižně v městečku Manhattan Beach.

Z fotbalového hlediska nespočíval největší rozdíl mezi Beckhamem a Donovanem pouze v tom, že Beckham oproti Donovanovi dosáhl úspěchů na nejvyšší úrovni evropské klubové kopané. Byl tu ještě jeden aspekt: když oba muži svého času museli v Evropě podstoupit zkoušku ohněm, Beckham v tomto okamžiku pravdy bojoval, kdežto Donovan z boje utekl. Na podzim

roku 1998, kdy mohly výhrůžky smrtí po světovém šampionátu vystrnadit třiaadvacetiletého Beckhama z Anglie do některého z klubů na kontinentě, setrval v Manchesteru United, na nic si nestěžoval a pomohl v té sezóně Rudým ďáblům k zisku historického treblu. Když se ale třiaadvacetiletý Donovan v zimě roku 2005 vrátil do německého Bayeru Leverkusen, vydržel tam pouze dva a půl měsíce. Trápil ho stesk po domově, snažil se vydobýt si místo v základní sestavě a navíc se nechal ovládnout vrozenou přecitlivělostí vůči domnělým ústrkům. Vše vyvrcholilo při porážce 1:3 s Liverpoolem v Lize mistrů, kdy Donovan podal bídny výkon a trenér Klaus Augenthaler ho osm minut po přestávce vystřídal. „Pokud máte za to, že hraju mizerně, tak mě vystřídejte hned o poločase a ne nějakých pět minut po začátku druhé půle,“ žádal tehdy Donovan. „Jenže on mě chtěl evidentně ztrapnit. Tak jsem v tu chvíli prostě řekl: ‚Na tomhle já už se podílet nebudu.‘ Bylo to ode mě dost dětinské, protože tak to chodí na celém světě. Člověk si zkrátka musí počkat na svou šanci a pak ji chytit za pačesy.“ Jenže Donovan si místo toho dojednal návrat do MLS, přestoupil do Galaxy a obdivuhodně se mu podařilo dovést klub k zisku titulu za rok 2005.

Otázka nezněla, zdali má Donovan talent k tomu, aby uspěl v Evropě. Ten mu nescházel. Otázkou bylo, zda se v něm snoubí i dostatečná vůle a zralost. Nejpozoruhodnější stránkou Donovanovy osobnosti je jeho sklon přeskakovat ze sebevědomého a chytrého člověka do role dětinské primadony, a to někdy i v průběhu jednoho rozhovoru. Na jedné straně roku 2005 představoval klíčovou postavu při řešení sporů mezi hráčskými odbory a americkým fotbalovým svazem, kdy až hrozilo, že reprezentace nenastoupí k zápasům světové kvalifikace. Ve vedení hráčských odborů MLS patřil k neaktivnějším, a když vyrazil se spoluhráči z Galaxy na večeři, jen zřídkakdy si nechal ujít příležitost za všechny zaplatit. Jenže tady byla ještě druhá strana mince: Donovanova přecitlivělost, jeho občasný zlovyk vytratit se mezi zápasy a neustálé ujišťování, že musí mít doma „pohodu“ (rozuměj: pláž, L.A., žádné německé zimy), aby mohl podávat odpovídající výkony na hřišti. „Landon mám moc rád, jenže on pořád ještě nedospěl,“ prohlásil jistý činovník MLS, který se s Donovanem dobře zná. V pětadvaceti ještě nedospěl? „Přesně o tom mluvíme. Mám pocit, že Landon v koutku duše zoufale touží být zralejší.“

A dost možná, že Donovan opravdu začínal dozrávat. Očividně si uvědomoval, že chováním v Německu odhalil svou nedospělost v plné nahotě, a když nyní hovořil o tom, že má člověk kariéru jenom jednu, že bere fotbal mnohem vážněji a že je dokonce připravený to třeba v Evropě zkusit znovu, zněla jeho slova přesvědčivě. Ovšem věřil tomu v hloubi duše i on sám? A jak asi zareaguje nyní, kdy jej dostihl tlak Evropy v podobě cirkusu kolem

Beckhama? „Víte, Davidovi sice platíme hodně, ale Landonovi jakbysmet,“ prohlásil Lalas. „Má svou zodpovědnost. V jistém smyslu jsme rozbili pohodlnou ochrannou ulitu, za kterou utekl zpátky do Států, a to, před čím tak trochu prchal, má zčásti zase na krku. Uvidíme, jak se s tím vyrovná.“

On ať je kapitánem. Hvězdou buď ty. Lalas svou výzvu vůči Donovanovi myslel upřímně, přestože mu opomněl říct, že popud na změnu kapitána vzešel od Beckhama a jeho manažerů. Ale co kdyby se Donovan skutečně stal hvězdou? Co kdyby byl nakonec nejlepším hráčem Galaxy on, nikoli Beckham? Jedno ze základních pravidel profesionálního sportu velí: nikdy nepřivádět nového hráče s vyšším platem, než má nejlepší hráč, pokud ten nový není zároveň i lepší. To je totiž recept na vyvolání zášti v kabině. A přestože Donovan uznale kvitoval dlouhý výčet Beckhamových úspěchů i výjimečné poměry v americké kopané - Beckham dokázal vyprodat stadióny a prodat 250 tisíc dresů, kdežto Donovan nikoli —, neexistovala záruka, že se Beckham stane nejlepším hráčem Galaxy. „Rád bych si myslel, že se dostanu mezi nejlepší fotbalisty v lize, ale kdo ví?“ prorokoval Beckham. „Počkejme a uvidíme. Budu ale doufat, že se nejen stanu nejlepším hráčem v lize, ale že budu hrát i v jednom z nejlepších mužstev.“ Ti soudnější v kabině Galaxy s ním nesouhlasili. „Vzato kolem a kolem, David nejlepším hráčem v lize je,“ prohlásil Peter Vagenas, ještě než Beckham vůbec v MLS nastoupil. Chris Klein však měl jiný názor: „Zdaleka nejlepším fotbalistou v naší lize je odpočatý Landon.“

V Lalasově ideálním scénáři měli Beckham s Donovanem vypracovat desítky gólů a Galaxy vyhrávat jeden titul za druhým, Beckham se měl stát skvělým kapitánem, prodej dresů, návštěvnost i sledovanost měly dosahovat závratných výšin a všichni měli být spokojení. Ale co kdyby k ničemu z toho nedošlo, přestože by byl Beckham kapitánem a Donovan hvězdou? Lalas cítil, že ve svých přáních musí být střízlivý.

Prozatím však chtěl Donovan od spoluhráče sedícího v restauraci naproti němu jen pár věcí. Chtěl, aby ho Beckham uznával. („Myslím, že mě David uznává. A u Franka jsem si tím jistý.“) Chtěl, aby Beckham, jakmile se zotaví ze zranění, tvrdě dřel a byl dobrým spoluhráčem. A rovněž chtěl, aby Beckham sem tam ostatním zaplatil večeři a třeba i nějakým tím dolarem přispěl kabině. Když ve *Sports Illustrated* otiskli Donovanův výrok, že by bylo hezké gesto, kdyby Beckham „v šatně rozhodil peníze pro některé mladší kluky“, narážel tím na tradici v americkém profisportu, kdy hráči amerického fotbalu jako Tom Brady posílali spoluhráče na dovolenou do Karibiku nebo

když basketbalista Kobe Bryant poté, co získal cenu pro nejužitečnějšího hráče, nakoupil spoluhráčům z Los Angeles Lakers rolexky po devíti tisících dolarech. Na Beckhamovu obranu je však třeba říct, že to bylo složité téma. Možná ani netušil, jak málo někteří jeho noví spoluhráči vydělávají. Možná Beckham ani neznal zvyklosti amerických kabin. A možná byl Donovan úplně mimo. Možná se tyto zvyklosti na danou situaci vůbec nevztahovaly. Nebyly snad ony prázdniny u moře a švýcarské hodinky jakýmsi poděkováním *po sezóně* nebo *po zisku* ocenění? A přestože Donovan často ostatním platíval večeři, nedalo se zase říct, že by byl v šatně Galaxy Ježíškem, který by rozdával drahé dárky na všechny strany.

Přesto například Alan Gordon přiznal, že doufal, že by jednoho dne ráno mohl ve skříňce najít rolexky od Beckhama. Žádných se však nedočkal. Na Donovanův výrok v *SI* zareagoval Beckham až na palubě soukromého tryskáče patřícího AEG při návratu z Utkání hvězd v Denveru.

„Landone?“ zvolal Beckham, jenž právě hovořil se Simonem Fullerem, Terryem Byrnem a Timem Leiwekem, kteří seděli vedle něj.

„No?“ odtušil Donovan.

„Koupil jsem do šatny repráky. Můžu je tam vzít?“

„Fakt? Jo, to by bylo super.“

„Prostě mi připadalo, že by to chtělo v kabině maličko zlepšit atmosféru.“

Donovan byl v dobrém rozmaru, a tak si neodpustil přátelské rýpnutí. „To je zajímavé, že i když jsi pořád tak vytížený, tak na nákup repráků sis čas našel.“

„Jo, vlastně jsem pro ně někoho poslal.“

„Jasně, kluci budou mít určitě radost.“

Druhý den se dvě reprosoustavy značky Bose s připojením na iPod v kabině opravdu jako mávnutím kouzelného proutku objevily - jedna přímo v šatně Galaxy a druhá v masérně. Donovan si všiml, že od té doby tam hrála hudba v jednom kuse, a přestože nešlo zrovna o sadu rolexek, i tak na něj Beckhamovo gesto udělalo dojem.

Když večeři v restauraci Mastros dojedli, měl Donovan za to, že večer s Beckhamovými a Yallopovými skončil úspěchem. Bianca byla přímo nadšená. Celou dobu si s Victorií a Karen Yallopovou povídaly jako dávné kamarádky. „Bianca ji má moc ráda,“ prohlásil Donovan. „Victoria jede vždycky na plné obrátky, doslova srší energií, ale nakonec si člověk stejně pomyslí, že je to normální ženská, teda aspoň do jisté míry.“ I Landonův vztah s Davidem mohl sotva začít lépe. Frank Yallop znal veškeré tajemné podrobnosti Beckhamovy kariéry, a tak to byl on, kdo udržoval konverzaci, avšak Landon měl pocit, že i jemu se podařilo několika otázkami proniknout za Davidovu

„vnějškovou fasádu“ - alespoň zčásti. Mimo jiné na sebe Beckham prozradil, že pro odchod do Los Angeles se rozhodl dříve než rok před podpisem smlouvy s Galaxy, což Donovan překvapilo.

Když na to přišlo, měl Donovan za to, že je všechno okolo experimentu Beckham tak trochu neskutečné. Onoho večera, kdy Beckhamovi přistáli na losangeleském letišti, sledoval Donovan ve svém obýváku s otevřenou pusou, jak pořad *SportsCenter* na ESPN zařadil aktuální záběry, na kterých britské hosty doslova zavalila horda fotografů. Donovanova reakce (*To si snad děláte srandu, ne?*) se tehdy podobala té, jež se mu drala na mysl po večeři v Mastro's. Aby unikli paparazziům, opustili David s Victorií restauraci zadním vchodem a ostatní čekali ještě pět minut u stolu. Rozlíčení fotografové venku na Beckhamovy zlostně pokřikovali, jelikož jejich ochranka přistavila auta tak, aby mohli manželé rychle odjet a aby si je novináři nemohli dobře vyfotit.

„Vrať se do Anglie, hajzle!“

„Tady není na fotbal nikdo zvědavěj!“

„Tvoje stará nemá špetku talentu!“

Donovan jenom kroutil hlavou. Bylo to k nevíře. Když zbylá čtveřice za deset minut odcházela z restaurace hlavním vchodem, bylo už na ulici pusto prázdno. Tři desítky paparazziů zmizely. Cirkus pro daný večer táhl zase dál.

Donovan si říkal, že čím dřív se Beckham objeví na trávníku, tím dřív se vše v kabině Galaxy vrátí zase k normálu — ať už slůvko *normál* mělo znamenat cokoli. Bezprostřední dojmy mu však připadaly povzbudivé: jak Beckham spoluhráče z Galaxy uvítal na Cruisově večíрку, jak bedlivě studoval videozáznamy utkání, ve kterých ani nehrál, jak upřímně se choval v restauraci. Tři dny nato po porážce Galaxy 0:1 s CD Guadalajara ve skupině Superligy v losangeleském Coliseu čekal Donovan v autě v příjezdové uličce k okénku restaurace In-N-Out Burger, když vtom zahlédl, jak na parkovišti zastavuje upravený černý Cadillac Escalade. A tak Beckhamovi, který toho večera zápasu přihlížel jen z lavičky, napsal esemesku.

Nejsi u INO?

Jo. A ty?

Donovan zahlédl, jak si jeden muž z Beckhamovy ochranky nese na papíru dlouhatánskou objednávku, a když zaplatil, zastavil vedle escalade a stočil okénko, aby si promluvil se spoluhráčem uvnitř, jenž byl na pokrmech této restaurace beznadějně závislý.

„Ty tlusťochu jeden!“ křikl Donovan.

Beckham se zachechtal. „Nedokázal jsem odolat.“